

LIE TU VA

NR. 12 (1025) S. PAULO — BRASIL — 1968 M. KOVO — MARÇO 22 D. — XX METAI

Pavergtoji Lietuva

Profesūra

Vasario mėnesio gale įvykusiame vilniškės mokslų akademijos susirinkime į akademią tikraisiais nariais priimti penki profesoriai daktarai: Paulius Slavėnas (fizika-matematika, astronomija), Juras Požėla, fizika-matematika 1927 m. sušaudyto komunistų vado Karolio Požėlos sūnus) Zigmantas Jauškevičius (medicina), Juozas Indriūnas (technika) ir Juozas Jurginis (istorija). Trys iš jų — Januškevičius, Požėla ir Jurginis — ne seniai yra laukęsis Amerikos mokslo įstaigose.

(ELTA)

Naujas teatras

Panevėžyje

„Miltinio teatras“ Panevėžy vasario 17 d. vaidino jau naujame teatro pastate. Teatras pasta ytas prie centrinės miesto aikštės (šiauriniame krašte, kur prasideda Ramygalos gatvė). Įrengta sukiojama ir aukštytyn-žemyn kilnojama scena, mygtukais valdomi projektoriai ir eilė kitokių naujoviškų technikinių įrenginių, kurių tarpe ir įtaisai žiūrovams vaidinimo metu klausyti jo vertimo į rusų kalbą.

Atidarymo dieną vaidino J. Grušo „Adomo Brundzos paslaptis“. Miltinis rengia netrukus parodyti šveicarių dramaturgo Fr. Duerenmatto „Franką V“. Vėliau žada pateikti eilę graikų klasikų — Sofoklio, Euripido, Aristofano — kūrinį.

(ELTA)

Dalyvavus Londone

Sovietinė žinių agentūra Lietuvoj pranešė, kad į tarptautinę parodą Londone būdama siunčiami „panevėžiečių tauties meistrų suvenyrai“, pagaminti Panevėžio „Tulpės“ kombinata.

Tarp siunčiamų suvenyrų minimi medžio drožiniai „Gry autojas“, „Į pasimatymą“ ir pačie giriami Kazio Nemanio pagaminti spaustukai riešumams „Velno galva“. Tie „liaudies meistrų gaminiai“ jau bus Leipcigo, Montrealio, Vencijos parodose ir esą eksponuojami Prancūzijoje.

Prof. P. Gaulaunė neseniai išėjo liautis painiojusius smulkiosios namų pramonės gaminius su lietuvių tauties menu.

(ELTA)

Kodėl rusų kalba?

Baigiantiems vidurines mokyklas moksleiviams Lietuvoje šį pavasarį bus rengiami paskaitų ciklai tema „Kuo būti?“, tai yra, kokią specialybę pasirinkti. Paskaitos bus skaitomos lietuvių ir rusų kalbomis.

Tai ženklūs, kad arba dalis patarėjų yra atvykėliai iš Rusijos ir lietuviškai patarti nemoka, arba Lietuvoj jau daug jaunuolių, kurie rengiasi Lietuvoj kuo nors būti, bet lietuvių kalbos nesimokė, arba, pagaliau, — daug vienų ir kitų...

(ELTA)

Tai bent lietuviškai!

Šumausko „aukščias prezidentumas“ nusipelnusių Lietuvos kultūros veikėjų garbės vardus suteikė tokiems „Lietuvos kultūrininkams“: Josifui Dubraviniui, majorui Genadijui Alfimovui ir papuikinkinkui Pavelui Siragovui...

(ELT)

Pirmas teisės mokslų daktaras dabartiniame Vilniaus universitete — Josifas Morie-

jinas. Bolševikinę teisę Vilniuje jis dėsto jau 16 metų. Dabar Maskvoje įsigijo daktaro laipsnį.

(ELTA)

Maskoliska tvarka Kaune

Vienas kaunietis parašė laišką Tiesos redakcijai Vilniuje.

„Ne taip seniai Kaune buvo atidaryta viena puikiausių senamiesčio valgyklų „Šatrija“. Grožėjomės jos interjeru, ragavome skanius, įvairius valgius. Praėjo nedaug laiko, o ant jos sienų nugulė storas dulkių sluoksnis, patiekalų sąrašas sutrumpėjo ir patarnavimo kultūra pablogėjo.“

Redakcija pridėjo, kad greito susidėvėjimo procesas būdingas daugeliui visuomeninio maitinimo įstaigų.

„Žiūrėk“, — sako, — atidarytą naują restoraną ar kavinę — viskas čia blizga, nuo kruopščiai išdailintų sienų. Praeina metai, daugiau — pamazū dingsta užuolaidos nuo langų, gėles fluminiai indai, jau nekaltant apie sutrumpėjusį valgių sąrašą. Restoranas ar valgykla tampa eiline užėiga jau negalvojama nei apie savo markę, nei apie firmą“...

(ELTA)

Pirmosios Naujojo Parapijos Misijos

Labai maloniai viso S. Paulo lietuvius kviečiame atsilankyti į pirmas šv. Kazimiero parapijos misijas-rekolekcijas šiuo svarbiu gavėnios metu, kad gerai pasiruošume Velykoms. Misijos-rekolekcijos prasidės labai svarbiu pamokslu Kančios sekmadienį 31 d. kovo 17 val. ir baigsis Verbomis balandžio 7 d. 17 val.

Visi, o visi uoliai dalyvaukite ir atvykite iš įvairių vilų ir priemiesčių ir pripildykite Mokoje Dr. Kudirkos salę, kurioj pravesime misijas-rekolekcijas. Visi įauskitės šv. Kazimiero naujos parapijos nariai-parapijietiniai. Pagal São Paulo kardinolo ir Santo André vyskupo raštus ir jaunimas priklauso tai parapijai, nesvarbu, jei mažai moka lietuviškai. Dievas apipils visus savo malonėmis. Šv. Kazimieras yra jaunimo globėjas, kartu ir parapijos,

Misijų-rekolekcijų pamokslai bus rytais 8 val., o vakarais 19 val. Tik du vakarai bus luomams. Antradienio vakarą tik mergaitėms ir moterims, o trečiadienio vakarą tik berniukams ir vyrams. Per Verbas baigsis misijos, Šeimų Komunija 17 valandą.

Jus širdingai kviečia Jūsų klebonas J. Bružikas, S. J. ir vikarai L. Zaremba, S. J. ir J. Kidykas, S. J.

ŠAUKIAMAS TARYBOS POSĖDIS

Visus Brazilijos Krašto Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Tarybos narius šaukiu į posėdį

Šių metų kovo 29 d. 20 valandą, rua Lituania, 67.

Dalyvavimas būtinas.

Kun. J. Šeškevičius
Brazilijos Krašto PLB
Tarybos Pirmininkas.

Lietuvos Laisvės Kovos Metai

Šio «Mūsų Lietuvos» numerio
Garbės Leidėjai yra

PETRAS ŽARKAUSKAS su poniu

Ilgametis Dr. Basanavičiaus Mokyklos rėmėjų būrelio
pirmininkas, nuoširdus lietuviškų reikalų rėmėjas.

Didžiausias jiems ačiū!

«M. L.» Administracija

Plačiajame Pasulyje

J. A. V.

SUKRÉTĖ «VISAGALĖ»
DOLERI

Visame pasaulyje doleris iki šiol buvo laikomas tvirtiausiu pinigais. Pagal jį tvarkėsi daugelio valstybių pinigai, prekyba. Bet ir tas doleris paskutini metu susvyravo. Tarptautinėje pinigų rinkoje tiek daug puolė pirkti aukso, keisti dolerius į aukso, kad Šiaurės Amerikos prezidentas Johnsonas paprašė Anglijos ir kitų kraštų vyriausybes bent dienai kitai užiauryti biržas. Paskubom susaukta svarbiausiųjų aukso valiutos kraštų centralinių bankų direktorių pasitarimas Washingtone. Jų nutarimai tuo tarpu sustabdė dolerio krizę, o Amerikos vyriausybė ėmėsi visų reikalingų priemonių išlaikyti dolerių vertę tokią, kokia ji dabar yra.

◆◆◆

ČEKOSLOVAKIJA

Po gen. Jan Sejna pabėgimo į Vakarų, vis tebevyksta krašte stiprios karštos diskusijos, kas jam pabėgti. Jau pašalinta eilė komunistų pareigūnų ir valdininkų. Vis daugiau ir daugiau balsų reikalauja, kad pasitrauktų pats valstybės prezidentas Antonin Novotny. Jo sūnus, kuris vyriausybėje užima svarbų postą užsienių prekybos departamente, turėjo vykti Vakarų Vokietijon ir Jugoslavijon įvairių pirkinių sutvarkyti, ne gavo vizos išvažiuoti. Bijoma, kad ir jis gali nebesugrįžti.

Naujasis komunistų partijos generalinis sekretorius Dubček žada Čekoslavakijai įvairius palengvinimus, kalbama net, jog būsia leista kurtis ir kitoms, ne komunistų partijoms. Bet dar praeis nemaža laiko, iki padėtis Čekijoje bus pakaakamai aiški.

GUATEMALA

Kažkas pagriebė Guatemalos primatą Arkivyskupą Mario Cariego, ką tik sugrįžus, iš kelionės Romon. Itariama kad arkivyskupą Mario Cariego pagriebė komunistai partizanai. Vienas laikraštis pa-

skelbė, kad arkivyskupas prašas atsiųsti jam vaistų, knygų, popieros. Esąs gerai traktuojamas. Kariuomenė ir policija jį ieško, bet iki šios dienos (kovo 20) dar neaptiko jo pėdsakų.

SOVIETŲ RUSIJA

Mokytojas, globėjas komunistinė Rusija pradėjo smerkti savo ištikimą mokinį Fidel Castro, Kubos diktatorių.

Fidel Castro daug kartų priekaištavo Sovietų Sąjungai, kad ta neremia jo pastangų sukelti Pietų Amerikoje revoliucijas, palaikyti tenai partizaninius karus. Rusija pagaliau sako, kad revoliucijos negalintios būti išsvetur importuojamos, kad turi kilti pačiame krašte, įtikinus gyventojus, kad jos reikia ir t. Priekaištauja Castrui, kad tas kišasi į nesavo reikalus...

KAIP GRAŽU! Ir kaip teisinga! Bet kodėl Sovietų Rusijos komunistai to neatsime na pav. Lietuvoje! Ir akiplė šįškiausiai meluodami je negali sakyti, kad Nepriklausomos Lietuvos bent trečdalis gyventojų buvo komunistai ar geidė komunistų valdžios. Jie labai gerai žino, kad Lietuvai prievarta ar apgaule rusai primetė ir palaiko komunistų. Kubos Castrui tai nedoras dalykas, bet rusų komunistams Lietuvoje tai šventa teisybė. «Puodas katilą va noja, abu labu tokiu!»

VIETNAMAS

Komunistai vietnamiečiai laiko apsupę amerikiečių ir jų sąjungininkų įrengtą tvirtovę Khe Sanh. Dažnai ją bombarduoja, bet masinio didelio puolimo iki šiol dar nebuvo. Paskutinę savaitę pastebėta, kad komunistai traukia labai daug kariuomenės ton vieton. Dar neaišku, ar ta nauja jų kariuomenė turi pakeisti jau kelios savaitės apkasuose vargstančius kareivius ir paleisti juos poilsio. ar tai jau yra masinis pasiruošimas visom įėjom smogti ir amerikiečius čia sunaikinti. ?

Sukarno palikimas

PETRAS PAKALNIS

Vienas keisčiausių mūsų dienų politikų yra ilgametis Indonėzijos prezidentas Sukarno. Jaunas būdamas, jis siekė savo krašto nepriklausomybės ir drąsiai bei sumaniškai kovojo prieš olandus. Bet kai tapo jaunosios respublikos prezidentu, jis tarsi pasimetė.

Kiekvienas krašto valdovas turi gerai nusimanyti apie ekonomiką: pramonę, prekybą ir žemės ūkį. Jei kas apie tai nenusimano, turi parinkti gerą finansų, pramonės, žemės ūkio ir prekybos ministrus ir klausyti jų patarimo. Žinoma, joks geras prezidentas negali apleisti nei švietimo, nei saugumo reikalų. Bet nepriklausomajai Indonėzijai negrėšė joks pavojus ir jai užteko mažos kariuomenės. Būdamas labai turtinga įvairiais mineralais ir žibalo šaltiniais, ji lengvai galėjo praplatinti švietimo tinklą ir pakelti apleistą pramonę, susiekimą ir žemės ūkį. Tiesa, Sukarno pakėlė švietimą nuo 7% iki 50%, bet visiškai apleido pramonę ir susiekimą. Kodėl? Todėl, kad jis susirgo didybės manija ir sukisio pinigų į kariuomenę ir kitus neproduktyvius planus.

Socializmo keliu

Išbuvusi olandų valdžioje beveik 250 metų, Indonėzija tapo nepriklausoma tik 1945 m. Ji buvo gerokai atsilikusi, nes olandams rūpėjo jų pačių interesai. Tačiau Sukarno, pasišovęs tapo dideliu politiku ir nustebinti visą pasaulį, pasuko socializmo keliu ir per 20 metų privedė kraštą beveik prie anarchijos ir bankroto. Vietoj gerinės uostus,

geležinkelius, kelius, kasyklas, įmones, jis apginklavo rusų ginklais 350.000 kariuomenę ir kišo pinigus į bereikalingus pastatus. Sostinėje jis pastatė milžinišką sporto stadioną, kuriame tilpo apie 100.000 žmonių. Paskui, norėdamas suburti Azijos tautas apie save, jis pradėjo steigti «Išskylančių Tautų Sąjungą» ir statyti jai reprezentacines palatas. Toji jo sąjunga pasiliko ant popierio, o to pastato griaučiai dar ir šiandien tebe rūdyja. Panašiai yra ir su kitais jo užsimojimais.

Pasalpos — bedugnė

Pradžioje JAV ir Rusija ne gailėjo jam pagalbos ir davė net 2 milijonus dolerių. Bet kai jos pastebėjo, kad jis leidžia pinigus niekam, jos pradėjo ataušti. Tada Sukarno kreipėsi į Kiniją ir gavo 50 milijonų dolerių. Su ta pasakola reikėjo pasukti ir užsienio politikos kryptį, ir Sukarno pradėjo kalbėti apie «Kinijos ir Indonėzijos sąjungą». Senesni politikai prisiminė kitados sukurtą «Berlyno ir Romos sąjungą» ir suprato, iš kur pučia vėjas.

Naudojosi komunistai

Didžiausią naudą iš to politinio ir ekonominio sąmyšio sėmė Indonėzijos komunistai, Matydami Sukarno nepastovumą ir orėdami pagrobti valdžią, prieš porą metų jie ruošė sukilimą ir nužudė 6 generolus. Bet 2 gabiausi generolai, Nasutio ir Suharto, tą sukilimą nuslopino ir nusodino Sukarno nuo sostos. Kadangi komunistai buvo visiems įkyrę iki gyvo kaulo, Indonėzijos liaudis pradėjo juos žu-

dyti masėmis ir per 6 savaites nužudė apie 300.000 partijos narių. Tai buvo skaudi pamoka, kurios, rodos, turėjo užtekti visam amžiui. Bet komunistams tos pamokos neužteko ir jie praėjusių metų pabaigoje vėl pakėlė galvą.

Su kaimynais

Norėdama duoti nepriklausomybę buvusioms savo kolonijoms Azijoje, Anglija įsteigė Malazijos respubliką, susidedančią iš Malajos, Singapūro, Saravako ir Sabah. Kadangi ji buvo Indonėzijos pasienyje, Sukarno nutarė ją užkariauti ir pasiuntė mažus kariuomenės dalinius. Tuo tarpu anglai laikė Malazijoje 60.000 rinktinių karių ir stebėjo, kaip vyksta Sukarno karas. Tas karas buvo taip pat juokingas, kaip jo statyba ir kiti planai. Kai Indonėzijos parašiutininkus sugavo Malazijos kareiviai. Sukarno, pamėgdžiodamas Vietnamo karą apginklavo pasienyje gyvenančius kiniečius ir pamokė juos partizanų amato. Bet

naujieji Indonėzijos valdžia susitaikė su Malazija ir įsakė kiniečiams komunistams atiduoti ginklus. Šie, žinoma, nepaklausė ir neseniai pradėjo partizanų karą. Tuokart Indonėzijos prezidentas Suharto nusiuntė daugiau kariuomenės ir mėgino nuginkluoti kiniečius. Saravako provincija yra tropiškas kraštas, kur dar tebegyvena žmogėdros. Šie išlandžioja visus užkampius ir žino, kur įslapstosi giakluoti kiniečiai. Kai jie pranešė Indonėzijos kariams, kur yra giakluoti kiniečiai, komunistai pradėjo žudyti žmogėdros. Bet čia jie patalė į tikrą širšių lizdą. Išsitepę veidą vištos krauju, žmogėdros puolė kiniečius ir žudė juos negailestingai. Per tą karą atbudo jų seni instinktai ir jie pradėjo valgyti nukautus komunistus.

Misijonieriu pagalba

Visuose pagonių kraštuose yra krikščionių misijonierių. Nemažai jų yra ir Saravako provincijoje, kur kilo komu-

nistų ir žmogėdru karas. V pulti žmogėdru, kiniečiai komunistai kreipėsi į misijonierius. Likimo buvo taip lemta, kad keli tos apylinkės misijonieriai buvo JAV piliečiai. Misijonieriai neatsisakė jiems padėti ir keljoliaką kiniečių nugabeno į saugesnę vietą. Bet, kai jie sugrįžo pasižūrėti, kaip sekasi tiems komunistams, jie rado tik jų lavonus. Dabar tas karas tęsiasi patylomis, ir niekas nesako, kiek jau suvalgyta komunistų. Tai yra liūdniausias Sukarno palikimas. Jis praleista metų pranašavo: «1960 metais sausio 1 dieną gaidys nesugiedos nei pirmą kartą, o aš jau būsiu sunaikinęs Malazijos valstybę». Po to pranašystės gaidžiai giedojau daugelį kartų, jo Malazijos valstybės dar niekas nesugriovė. Bet tuo tarpu sugriuvo Sukarno valdžia, o jo palikimą valgo žmogėdros.

Vienas mūsų priežodis sako «nekask kitam duobės, nes pats įvirsi». Šis priežodis galioja ir Indonėzijoje, ir visur kitur. Dabar Sukarno vardas jau pamirštas, bet jo palikimas yra šurpus.

Savaitės komentaras

REPETICIOJE

Oras blogas Čia lyja, čia šilta. Nutariau vykti į Mookos choro repeticiją. Pasidairysiu, sakau, kaip jiems ten einasi. Sestadienio vakaras traukia kur į kiną įslinkti ir ramiai spalvotos filmos pasižiūrėti.

— Vargu, ar kas ten bus su tokiu oru — pagalvoju.

Vis tik nuvykau. Nuvykau kiek anksčiau pasižiūrėti punktualumo. Nusivyliau. Atėjo valanda ir visi lyg susitarę mane paerziti staiga susirinko. (pabaiga 5 pusl.)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija: R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė: 15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banaitytė-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMUI

(tęsinys)

Staiga pasigirsta vilkiuko miuragėjimas ir garsus įnirtusio šerno kriokimas. Rintas pašoka ir, griebęs iestį, nubėga ton pušėn. Atsiranda kaip tik tada, kai šernas, iškišęs iltis, užpakalinėmis kojomis rėždamas žemę, rengiasi pulsti Draugužį. Rintas šoka tarp šerno ir vilkiuko ir nusitaisęs paleidžia ietį. Ji nėra pakankamai sunki, įdrėskus šerną, atšoka ir netoliese jo nukrenta. Dabar Rintas beginklis.

Sužeisti šernai nebėga pasislėpti, o dar su didesniu įnirtumu puola žmogų, reikia tikrai stipraus ir vikraus medžiotojo tokiam antpuoliui atremti.

Vienintelė berniuko mintis — nepriteisti žvėries prie miegančių draugų. Sėkmingai išveinęs pirmą dviejų puolių, artinasi prie numestos

ieties. Tuo metu atbėga triukšmo pabudinti Audrys ir Gendrutis. Šernas netikėto jų atsiradimo suklaidintas, puola į šalį ir, partrenkęs Rintą, smeigia savo kairiąja iltimi jam į šlaunį. Audrys, pagrobęs ietį suvaro ją į šerno sprandą. Žvėris, baisiai sukriokęs, dar puola, bet dabar Gendrutis trenkia per galvą dideliu apsamanojusiu akmenu, spėjęs iš žemės jį išlupti. Draugužis suleidžia dantis į šerno šlaunį. Audrys smeigia durklą papildvėn ir taip pakaitomis pribaiigia žvėrį.

Daugiausia rūpesčio kelia Rintas. Žaizda giliai išplėsta, jei apsikrėstų, gali užnuodyti koją. Visus stebina nepaprastas berniuko kantrumas: nešaukia, nedejuoja, tik didelės skausmo ašaros žiba akyse. Varpūnė ir abu berniukai šaltinio vandeni nuplauja žaizdą, aptvarsto Varpūnės drobine priejuoste.

Kelionė dabar bus daug ilgesnė ir pavojingesnė. O kas jei kalavijuočiai, atvykę pas Avarą, pasigedo pagrobtojų ir jau dabar vežasi?

— Gal ir nesektų jie mūsų, o paliktų girioje numirti. Bet Avaras prikalbins, nes jam mes labai pavojingi, Žino, jog išsigelbėję pranešime kariams apie jo landynę girioje, — samprotauja Audrys.

— Todėl gerai įsidėmėkime tako žymes, tada tikrai galėsime atvesti vyrus pas Avarą, — pataria Gendrutis.

— Šunų jie tikriausiai neturi, — raminausi Audrys.

Tačiau keturių vaikų pėdsakus girioje ne taip sunku susekti. Tai jie turi kaip galint greičiau išeiti nors iš šios vietos, kur visa žemė jų ir šerno ištrypta, išraižyta. Rintas pasakoja, jog artimiausia gyvenama vieta tai Vaivos šventovė. Reikia kaip nors užuolankomis ją pasiekti. Sužeistasis paeiti negali, bet draugai jokiū būdu jo nepaliks.

Ilgai negalvojęs, Audrys nu-
laužia du jaunus alksniukus. Apdrožia juos Avaro durklu ir padaro Rintui ramentus. Dabar jie gali nors po truputį priekin judėti.

Alkis kankina visus keturis, o ir Draugužis varvina seilę, uostinėdamas didžiulę šerno kulsį, kurią Gendrutis nešasi persimetęs per petį. Nežinodami, ar greit pavyks maisto surasti, jie paskubomis atsiplovė tą didžiulį šerno kumpį, Nors ir labai alkani, bet ugaies taip arti Avaro būstinės sukurti nedrįsta.

Pagal Rinto pasakojimą jie turi būti nepertoliausia nuo girios krašto. Tai patvirtina vis daugiau pasitaikę jauni medeliai. Ta kryptimi eidami, turėtų artėti į Vaivos ramovę—Vaivorą.

Veltui visi klausė, ar išgirs tolimo šuns lojimą, rago garsą ar pamiškėje kirvio dunkšėjimą. Tačiau, be įprastų girios garsų, nieko negirdėti.

RAISTAS

Apie vidurdienį jie prieina drėgną, pelkėtą mišką Kelionė pelkėmis žymiai sulėtina ir dėl gyvačių saugojimosi, kurių tokiose vietose daug laikosi. Viksvomis apaugę kupsteliai kyšo iš vandens. Jis juodas, pakraščiais geležies rūda aptrauktas. Nors atrodo ir visai negilu, bet dugnas klampus ir pavojingas.

Nuovargiui didėjant, atradę tinkamesnę vietelę, jie sustojo. Nutaria sukurti ugnį ir pa valgyti. Varpūnė prilaužia meldų, prirauva samanų ir iš jų padaro Rintui guolį. Žaizda atrodo pablogėjusi, nes berniuką pradeda šaltis krėsti. Jis užmiega.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 60,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniajame N Cr. \$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 5,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Naujos parapijos keliu

Kartais tėvas, ar motina pasako savo vaikams tokį svarų, brangų ir mielą žodį, kad jokiū būdu nebegalima jo pamiršti. Nejučiom savaimė ji prisimeni, pergalvoji, pasidžiaugi ir stengiesi juo vadovautis.

Tokį svarų, brangų ir mielą žodį lietuviams katalikams tarė Jo Eminencija Kardinalas Agnelo Rossi, kurdamas šv. Kazimiero parapiją. Ne vienam mūsų jis įstrigo širdin ir kartkartėmis mes jį prisiminsime. Verta pažiūrėti įsigilinti į jo mums pareikštas mintis.

Jubiliejinė dovana

Visų pirma: sv. Kazimiero parapija yra Kardinalo ypatinga dovana lietuviams švenčiant auksinį Nepriklausomybės atstatymo jubiliejų. Ta dovana yra ypatingos jo pagarbos ir tėviškos meilės dar vienas įrodymas. Ne vienos kolonijos lietuviai mums tos dovanos pavydi ir pavydės, nes jie tokios dovanos negavo, negauna ir negaus.

Gauta dovana įpareigoja mažiausiai dėkingumui. Ir šv. Kazimiero parapijiečiai yra ir, tikėkimės, liks dėkingi savo vadytojui.

Kuo atsilyginti?

Dėkingumas versta verčia galvoti, kuo atsilyginti už dovaną. Ar nebūtų geriausias

Eminencijai maloniausias silyginimas, jei mes paklaume jo linkėjimų, pageidavimų, jei pateisintume jo lūpomis?

Pagrindinis noras

Jo Eminencija svarbiausią ro pageidavimą, aiškų nupasakė šiais žodžiais: «Šv. Kazimiero parapiją įkurti (nuvesta) visiems tiems, kurie jai pageidauja:

idešnio dėmesio, patingos parapijinės atsargybės,

konsekventiškai, naujo gyvenimo tipo...

lūpoms pašalinti, kurios pabrėžia kelią efektingai viešinti,

ir tikėjimo bendruomenės

nei, kultui ir meilei S. Paulo lietuvių bendruomenėje».

Kiekviena čia atskirai atspausta eilutė yra sklidina svarbaus turinio, uždeda mums didžiųjų uždavinių, įpareigoja planingam, vispusiškai apgalvotam darbui, kurio neatliks nei vieni kunigai, nei vieni žmonės, o tik nuoširdžiai drauge planuodami ir veikdami, kaip to nori Vatikanas II vyskupų santarbiai į tą bendrą planavimą ir planų įvykdymą darbą turi įsijungti visi, ir senimas ir jaunimas, ir mokyti ir nemokyti. Tik tuo būdu kiekvienas atras savo gyvą, šiltą, jaukią vietą šv. Kazimiero parapijoje ir jausis esąs vertingas, kitų gerbiamas ir pats kitus gerbiąs bei vertinąs narys. O kad būtų galima to siekti, reikia atsiminti, jog tik tas yra vertingas ir brangus bendruomenės, šeimos, parapijos narys, kurs ne tik iš kitų ima, bet ir pats įneša savo darbo ir aukos dalį bendram visų labui. Įnešamos dalys bus įvairios, pagal kiekvieno jėgas ir išteklius bei laiką. Ligonyse ir seneliai įneš savo skausmus, maldas, senatvės silpnumus ir negalias drange su kenčiančiu Kristumi už šios bendruomenės kalčių išpirkimą, malonės pagausinimą; pčiame pajėgume esantieji savo darbu, išmintingu patarimu, savo lėšomis statys, taisyys, gerins visiems naudingus pastatus, įstaigas, organizacijas; jaunimas savo entuziazmu, gyva vaizduote, savo idelizmu įneša gyvumo, dainos, giesmės, sporto, ir tuo pačiu išskleidžia savo įvairius gabumus, talentus tarnauti Kristui ir Mistino Kūno nariams Šv. Kazimiero parapijos žmonėse.

Ar tai galima?

Argi čia piešiamas šv. Kazimiero parapijos vaizdas nėra tik svajonė? Argi autorius tikrai tiki, jog visa tai yra įmanoma, kad visi stengsis šitaip įnešti savo dalį?

Žinoma, čia nubrėžiamas parapijai siektinas idealas. Bet be drąsių kilnių svajonių niekuomet nieko didingo neįvyko ir neįvyks. Didžios svajonės gimdo didžius darbus,

Telšiu vyskupo konsekracija

Apie naujo Telšių vyskupo konsekraciją tik Tiesa ir Vals tiečių Laikraštis Lietuvoje pasakė tokį santūrų valdinės žinių agentūros vasario 26 data pažymėtą pranešimą:

«Vakar Telšių katedroje vyskupu konsekruotas Telšių vyskupijos valdytojas monsinjoras Juozapas Pletkus. Konsekravimą atliko Kauno arkivyskupijos ir Vilkaviškio vyskupijos valdytojas vyskupas Juozas Matulaitis - Labukas. Jam asistavo Rygos arkivyskupijos ir Liepojos vyskupijos valdytojas vyskupas Julijonas Vaivuodas ir Telšių kapitulos pirmininkas prelatas Rapolas Kuodis.

Naujojo vyskupo konsekravimo iškilnėse dalyvavo Telšių vyskupijos kapitulos nariai, dekanai, taip pat dvasininkai iš kitų vyskupijų. Jų tarpe — Vilniaus arkivyskupijos valdytojas monsinjoras Česlovas Krivaitis ir Panevėžio bei Kaišiadorių vyskupijų valdytojas monsinjoras Povilas Bakšys».

Daug išsamesnę informaciją paskelbė vasario 29 d. išėjęs Gimtasis Kraštas, nors skiriamas svetur gyvenantiems, bet gaunamas ir Lietuvoje. Įdėta vyskupo nuotrauka — su mitra ir ganytojiška lazda, smulkmeniškai papasakota visa konsekracijos apeigų eiga, tiksliai pažymėta, kas apeigose dalyvavo ir ką darė. Pažymėta ir, kad apeigų metu naujam vyskupui įteiktas vyskupiškos valdžios ženklas — žiedas vyskupui J. Pletkui padovanotas popiežiaus Povilo VI.

Apie naująjį Telšių vyskupą pateikta tokia informacija:

nes tik didingi idealai įstengia žmones sužavėti ir patraukti Mes gerbiame, branginam, geidžiam, siekiame pasigailėdami rė didžiųjų aukų tik to, ką mes tikime esant tikrai vertinga, brangu, gražu, naudinga, reikalinga. Ir šv. Kazimiero parapija susilauks tik tų žmonių nuoširdaus bendradarbiavimo, kurie junta ar dar pajus, kad ji yra naudinga ir mums būtina reikalinga. Kardinalo žodžiais tariant šv. Kazimiero parapija ir yra įkurta tiems, kurie tikrai PAGEIDAUJA DIDESNIO DĖMESIO (m.p.) savo sielų kultūrai, savo vargū ir skurdū, savo dvasinei, religinei pažangai, dėmesio savo lietuviškiems širdžiai, ir kurie patys to kio dėmesio nori duoti kitiems. Kam visą tai neįdomu, nesvarbu, atrodo normalu skendėti savo kasdienėje silpnybėje, ir pasitenkinti šio kiais tokiais gyvenimo niekiais, tam ir šv. Kazimiero parapijos įkūrimas nei šilta, nei šalta, kaip daugybė žmonių nei šilta, nei šalta, kad Dievo Sūaus gimė, mokė, kentėjo, mirė, prisikėlė ir kada nors ateis jų teisti.

«Juozapas Pletkus — 73-čius metus einantis vyras. Gimęs netoli Grinkiškio, Gųjų kaimo valstiečių šeimoje, 1921 metais Kaune įšventintas kunigu. Kunigavęs daugelyje Lietuvos vietų. Mirus Telšių vyskupui P. Maželiui, Telšių vyskupijos kapitula išrinko jį kapituliniu vikaru — vyskupijos valdytoju, o Klaipėdos tarėjai — prelatūros valdytoju. Pernai, kovo mėnesį, Juozapas Pletkus paskirtas Telšių vyskupijos ir Klaipėdos apaštališkuoju administratoriumi».

Ši informacija šykštesnė už konsekravimo apeigų aprašą.

(ELTA)

Ir kiniečiai gavo parapiją

Atidarydamas personalinę lietuvišką parapiją Jo Eminencija Kardinalas Agnelo Rossi savo pamoksle kovo 3 d. priminė, kad sekančiam sekmadienį bus panaši parapija duodama kinams. Atėjus kovo 10 dienai nuvykau, kaip šv. Kazimiero parapijos atstovas.

Kardinalą kinai pasitiko su orkestru ir šaudymais. Kinų tautos žmonių prisirinko virš tūkstančio. Bet čia ne vien katalikai. Atėjo daugelis budistų, įvairių krikščioniškų sektų atstovų ir ateistų. Nes sužinojau, jeigu ką kinai daro, tai daro bendromis jėgomis. Pas juos skaldymosi nėra. Tik komunistus atmeta. Vos dešimtas nuošimtis esą katalikai.

Parapijos atidarymo iškilnės įvyko Vila Olimpia naujutėlėj šv. Šeimynos bažnyčioje, Rua Santa Justina, 262. Šia proga Kardinalas ją iškilmingai pašventino, laikė Mišias koncelebruojant keturiem kinų tautos kunigams. Paskaičius kiniečių kunigū jų kalboje evangeliją, prasidėjo Jo Eminencijos Kardinalo gražus ir išpuodingas pamokslas.

Net nejauku pasidarė, kai kardinalas atsisukęs į mane žmonėms parodė lietuvių personalinės parapijos kleboną, kuris yra paskiras 50 tūkstančių lietuvių São Paulyje, Sako: «Turėjau didelio malonumo kovo 3 d. atidaryti lietuviams jų personalinę parapiją, kurios klebonas čia matosi, ir kurį aš kviečiau pas jus atvykti». Taip kardinalas pristatytas atstovui ir nusišaliau klausytojams.

Kardinalas tęsė toliau: «Brazilijoje, o ypač S. Paulo mieste yra apie 68 tautos, kurios kalba 26-mis kalbomis. Tikrai didelė įvairio tautų kuri taip gražiai sugyvena ir Brazilijai neša laimę ir teikia pagalbą. Kiniečių personalinės parapijos klebonu skiriu Gerbiamą kunigą Petrą Shao. visi krikščiai ir moterystės jam paveda ma tyarkyti. Kiti kunigai kiniečiai eis jam į pagalbą. Už baigus kalbai spontaniškai

mą: nutylėta, kas skyrė, kok vaidmuo tame skyrimė buvo maskvinės «kulto reikalų valdybos» ir tos valdybos įgaliotinio Vilniuje. Apeigų aprašyme minimas tik apaštališkasis mandatas, kuriuo J. Pletkus skiriamas tituliniu vyskupu, ir cituojami vysk. Vaidodo žodžiai, kuriais jis kreipėsi į vysk. Labuką: «Garbingasai tėve, Bažnyčia prašo, kad Jūs šį žmogų pašvęstumėt vyskupu...»

Kai visoje kat. Bažnyčioje vyskupais skiriami jauno amžiaus kunigai, tai Lietuvoje jau 73 metų senuką. Toks, žinoma, ne tiek bus pavojingas komunizmui.

pradėjo žmonės ploti. Nors lietuviai visvien ilgiau ir smarkiau plojo kovo 3 d. N. S. de Bom Conselho bažnyčioje. Gal kinai neviską suprato portugaliskai,

Éjo didelis kiniečių katalikų būrys prie Dievo Stalo, nors ir brazilų nemažas skaičius priėmė dievišką Eucharistiją.

SALÉJE

Tuoju po pamaldų visi nusileido laiptais į salę, kuri rindasi po bažnyčia. Čia prasidėjo prakalbos neilgos, bet karštos. Irm ausiai pasakė trumpai portugališkai ir kiek ilgiau kiniskai tautiškos Kinijos įgaliotas ministeris ir kartu konsulas Mao Chi-Hing. Po jo vėl ka bėjo kardinalas. Ta da iš rašto paskaitė portugališkai naujas klebonas Petras ir labai karštai prabilo kitas kunigas portugališkai ir kiniskai. Visi smarkiai plejo. Kiausytojai stebėjosi, kai pasakė, kad bažnyčia pastatė per metus laiko. 80 nuošimčių lėšų sudėjo patys kinai ir kiti net nekatalikai. Viena auka buvo išsyk 5 tūkstančiai dolerių. Visi už tai smarkiai plojo.

Tuomet buvo pagelbėta ant scenos užlipti senuku 81 metų, visos Brazilijos budistų prezidentui Li Mei Chin. Jis kinų kalboje įrodinėjo, kad katalikai ir budistai labai gilinasi į religines tiesas ir dėl to turi bendrą pagrindą ir gali rasti bendrą kalbą tikėjimo dalykuose. O Kristus ir Buda yra didžiavsi dieviško tikėjimo skiepintojai. Man pa aiškino kalbos turinį šalia sėdįs jaunas kinas kunigas.

Pasibaigus kalboms visi išsipylė į didelį kolegijos kiemą. Aš vis klausinėjau jaunų kiniečių ir pačių kunigū, kiek kolegija turi mokinių, Ir sužinojau, kad šiuo momentu yra 100 katalikų ir 200 ar 300 budistų. Mokytojai viską dėsto portugališkai, tik 4 karštus savaitėje kiniskai duoda žinias apie Kinijos istoriją, geografiją ir kalbą.

(pabaiga 5 pusl.)

Jaunystės AIDAS

RAM. KASP.

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Ar gali pasakyti: ne!

TIHAMER TOTH

Jaunuolis nemokas sakyti «ne», negali būti tvirto būdo vyras. Ar tuomet, kai sujunda tavyje pašėlę geiduliai, ir degančios aistros, kai įžeis toj širdij verda pyktis ir jo nuodai veržiasi pro pabalusias tavo lūpas, kai nuodėme tave vilioja, — ar gali tuomet visa tai energingai užgniaužti ir pasakyti: «NE!»? Ir to vieno žodžio užteks. Nereiks tuomet nei pykti, nei muštis, nei vaidintis. Cezaris, norėdamas atrasti nuo neapsvarstytos kalbos, pirma suskaitydavo ligi 20, o tik tada diodavo atsakymą. Nuostabi priemonė! Ir kam? O tam, kad suvaldytume savo bėgančius jausmus ir sutvarkytumėm staigius mūsų norus.

Ar laiku sustosi?

Lygiu ledynu švilpia jaunuolis pačiūžomis, lyg vėjas. Staiga bedugnė! Strėlės greitumu apsisuka ir sustoja ant pat bedugnės kranto. Bravo! Puikiai! Kur tu taip išmokai? «Žinoma, ne čia», — sako jaunuolis. — «Pirma turėjau ilgai lavintis ant mažiau pavojingo kelio!»

Gyvenimo kelias yra pilnas tokių bedugnių. Ir kienas ten krinta ir žūsta, jei tik nemoka laiku sustoti ir įsiutusiai aistrų audrai «ne» pasakyti.

Kova su savim

Valios lavinimas yra ne kas kita, kaip planinga sielos apsauga kovoje su norinčiu ją pavergti kūnu. Kas klauso kiekvieno kilusio geidulio, tas tuoj dieka be pagalbos ir tuoj esti pavergiamas. Dabar suprasi anuos kadaise pasakytus Viešpaties žodžius: «Dangaus karalystė kenčia prievartą ir tik smarkieji ją sau plėšia». (Mr. 11, 12). Pirmutinė, todėl, būdai lavinti sąlyga yra ši: kovoti su pačiu savimi ir sutvarkyti laukines, gaivalingas mūsų jėgas.

Amžino žydo įspūdžiai Urugvajuje

URUGVAJĖLIS

Jei tu, brolyti, kartais skristum į Urugvaję, nesistebėk kai tau praneš, kad nusileisi pas «Carrasco» — budelėlį. Jei tu paspruksi iš jo glėbio, paskutinį smūgį taxi tau suduos: «Iki Cerro, lietuviškos širdies, dvidešimt naujų kruzeirų (aš sakiau NAUJŲ!!)

Veš tave kaip velnias dūšią (kas pažino Tėvą Giedrį, gali tai įsivaizduoti!) kol į žemę įbestas negestantis degtukas ir fabriku nelemtas tvaikas praneš, kad jau tavo kelias baigias.

Gerai draugai tave sutiks, Brazilijos jie niekad nepamiršta, tik prižadų tai jau nesilaiko, mamai pranešt apie svečius pamiršta.

Jei tu Vasario 16-ton papultum, grožybų neregėtų prisižiūrėtum, tik kažkodėl urugvajiečiai taip nerimeta? Ir kaipgi rims jei kieme jaučia alaus bačeles, viliojančias, kaip jaunais mergeles.

Geriau pulti ne gintis

Karo metu buvo dažnai sakoma: «Geriausias apsigynimas yra puolimas». Ir tikrai, visuomet yra geriau pulti, negu gintis. Taigi ir vidinėje kovoje geriausiai savo sielą apginsi tada, kai drąsiai puls, puls kasdien, (nos ir mažuose mūšiuose) visą priešo kariuomenę: tingėjimą, atogumų norą, negailestingumą, pasidavimą nuotakai, skubotumą, smalsumą ir kt.

Kas jaunose dienose neišmoko savo norams sakyti «ne», kas neišmoko klausyti savo valios, tas yra blogiausias saęs pačio priešas, ir žodžiu ir darbu puolas pats save, pradėdamas veikti pirmiau, negu pagalvoja, ką turi veikti.

Gamtininko susivaldymas

Vargiai tikėsi, kokį susivaldymą parodė vienas gamtininkas. 22-jus metus jis kasdien matavo oro spaudimą ir visada rūpestingai jį užrašinėdavo. Kartą jis pasisamdė naują tarnaitę, kuri tuoj ėmėsi valyti jo studijų kambarį. Mokslininko nebavo namie. Sugrįžęs klausia tą naitę: «Kur tie popieriai, kurie buvo už barometro?» — «Popieriai? Jie buvo tokie nešvarūs, jog aš juos sudeginau, bet aš ten naujų padėjau». Ir įsivaizduok dabar, ką tu būtum daręs! O ką darė tas gamtininkas? Jis susiėmė rankas, valandėlę buvo matyti, kaip kovojo su savim, ir, galop, ramiai pratarė: «Ten buvo 22-jų metų darbas! Daugiau nieko neliešok tame kambary».

Pabandyk, ar galėsi tam mokliniui prilygti, net mažesniuose dalykuose.

«Kad kiti»...

Ar žinai, dėlko dauguma jaunuolių rūko? Manai dėl to, kad tai gardu? Visai ne! Tik todėl kad kiti taip daro. Kodėl daugelis palinkę kitus skaudžiai kritikuoti? Irgi tik dėl to, kad ir kiti taip daro. Kodėl yra tokių lengvapėdiškų nykštukų? Dėl to, kad ir kiti tokie yra.

O sietelio margumėlis, netelpa į sales, po palmėm įsitaisę, traukia liaudies daineles. Oi šokėjai, tie šokėjai, duod į padą kiek gali, ar tai būt liet. poikutė, ar bubneliai karnavalo.

Lietuviška gera širdis, net «Aheja», atsiduoda, užtat geras jaunimėlis tinginiui nepasiduoda. Šiandien Pablito puotą kelia, ryt vestuvės Terezitos, kada linksmybėm bus tom galas? — viltinai klausia Edmundukas. Ne todėl, kad uliavoti būtų jam jau nusibodę, bet, juk žinot — po trijų dienų, svečiai žvėvim atsiduoda.

Svečiam pagerbti klebono pietūs ir vizitas pasiuntinybėn. Ten maloniai tave nutelkia, o čia šešioliktajai naujų vilčių teikia.

Ot, gera bus tau Urugvajų, brolyti, tik apsilanky! Pamatysi, ką nematęs, tik tylėk ten ir nė cyp!

Šypsokis kai tave girdys plutelių degintų kava, ir nerūkyk, tabako valgyt jei nemėgsti,

Taigi, reikia milžiniškos vidinės jėgos savo doroviniams įsitikinimams, savo pažiūroms apginti kitaip manančių draugijoje. Reikia imponuojančios drąsos neatsitraukti nuo principų savo principų net vieno žingsnio. Ir kas tokios drąsos neturi, tas yra bailys o ne tvirto būdo jaunuolis.

Ak, kiek daug yra jaunuomenių, kurie karžygiškoje kovoje drįstų pulti net ištisą kaimą, bet draugijoje gėdiasi išpažinti savo tikėjimą. Nes «Ką žmonės pasakys? Net yra ir tokių, kurie tiešiog išsižada savo doroviniams įsitikinimams, džiaugiasi šlykščiomis kalbomis, arba net ir patys jas kalbama, «ir kiti taip daro».

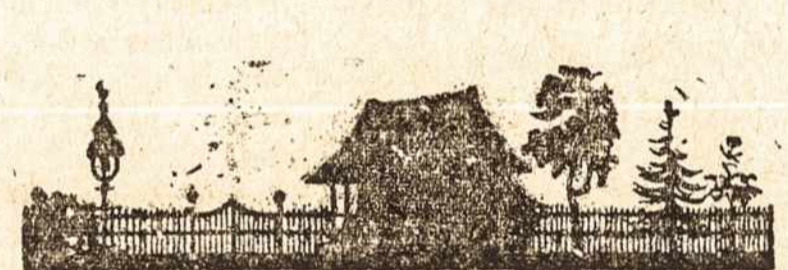
Bet kas turi būdą, tas neklausia: «Kaip darydavo kiti, ir aš taip darysiu». Kas turi būdą, tas nežiūri, «koks yra kitas, toks ir aš būsiu». Gėlė atidaro savo taurelę ryto saulei tekant, nežiūrėdama, ar kitos gėlės tai padarys. Tvirto būdo jaunuolis irgi sako: «Į saulę!» Erelis nežiūri kitų paukščių, ar jie skris su juo, bet tiesia savo sparnus ir skrenda aukštyn, skrenda saulės taku. Aukštyn! Ad astra — tai tvirtabūdžio jaunuolio šūkis!

— Ne! — sakyk savo draugams, kai norėsi tave privilioti prie užgintų daiktų.

— Ne! — šauk savo geiduliams, kai trauks tave akiai paskui save!

Ne — sakyk kiekvienai pagundai, norinėiai prie tavęs priselanti.

nes filtrų Urugvajuje nėra.

O jau žmonių ten meilumėlis, suuku tai ir išsakyti, net ir garsonui prisiskaukti, turi skambius bučkus jam siųsti.

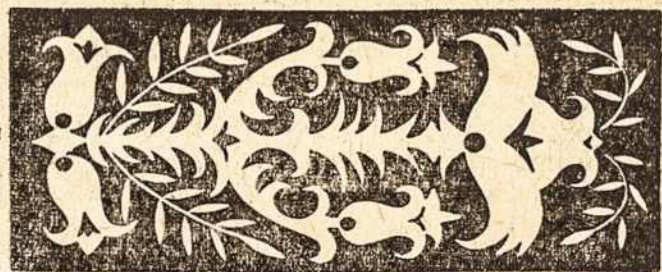
Lovytės jų tokios minkštos, matracai visi iš pūkų, mat reiktų greit išsipagirioti, kad ryt galėtum vėl uliavoti.

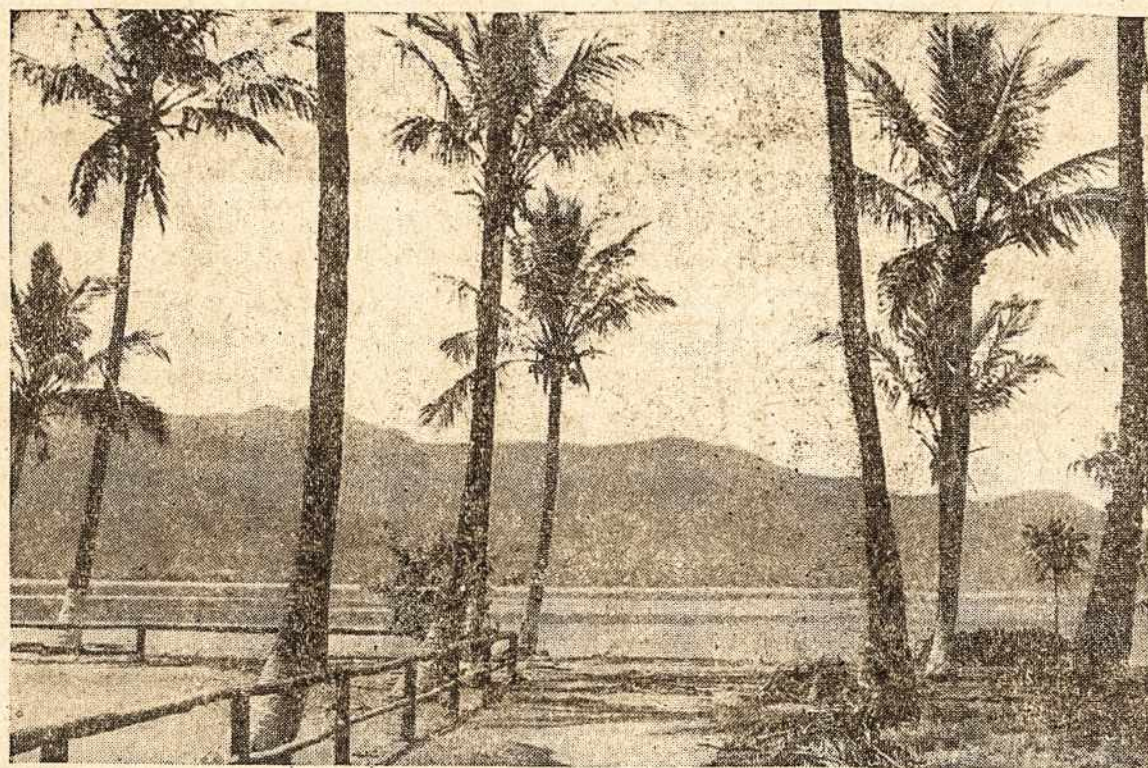
Būtinai nueik pasišiūrėti, kaip lietuviška radijo valanda maloniai yra ruošiama. Pritamsinta šviesa, jauki aplinkuma, ir ispaniškų flaminkų aidas maišos su amerikoniškais dūmeliais. Viens jaunuolis mazikos pilotas, nuneš tave sparnuotais debesėliais, kita, ką tik bekalbėtų, savo tonu, užburia maloniais šaibždėsiais.

Jei montevidėjiškas «assado» ir geras whisky tave kerėtų, nėr lengvesnio dalykėlio — kaip ištarki: «Pocho, Punta Careta!»

O kai tau širdį iš skausmo spaus, paliekant puikų Montevideo, tik žvilgtelki į draugus — visi tau šypsni jie išspaus, kad, pagaliau, tu išvažiuoji!

O kai tau širdį iš skausmo spaus, paliekant puikų Montevideo, tik žvilgtelki į draugus — visi tau šypsni jie išspaus, kad, pagaliau, tu išvažiuoji!

Gražus Ilha Bela vaizdas — Est. de São Paulo.

(pabaiga iš 2 pusl.)

Jau žiūriu čia vienas balsas repetuojamas, kiti, laukdami eilės ramiai šnekučiuojasi. Dar kiti, ar geriau kitos, lietuvišką spaudą sklaido.

Už valandos jau reikalas kitaip atrodo. Iš atskirų balsų susipynė graži ir didinga daina. Chorvedy, kun J. Kidykas, jau prakaitą braukia. Leidžia dainininkams atsikvėpti.

Pertrauka pasinaudodamas užkarbinu.

— Turim Mišias iš Lietuvos, — paaiškina. Jis išgirdęs jaučiu tolimų miškų ir ežerų aidėsį, kažką tokio širdžiai jaukaus ir artimo,

— Išmokom, net nepajutom — kas pastebi.

— Atrodo, lyg seniai mes tas Mišias būtume girdėję, — kitas prideda.

Repeticija vyksia toliau. Dar daug darbo bus įdėta, kol viskas skambės sulig dirigento noru.

Vakaro tamsoj išeinu namo. Smagiai bėga pro autobuso langus gavėš šviesos. Tarpais tamsu, nors man šiandien linksma. Šeštadienio vakaras buvo kitoks. Pamačiau žmones, kurie dirba, ruošiasi. Jie nešigali nė darbo, nė poilsio lietuviškam menui, lie-

(pabaiga iš 3 pusl.)

PIETŪS

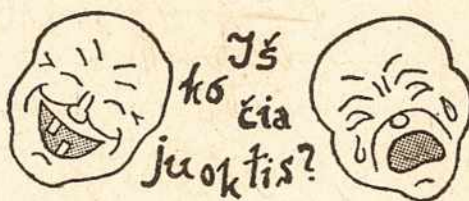
Sėdė į mašiną nuvykome į vieną garsų «Golden Dragon» restoraną, kuriame davė apie 13 vis įvairesnių patiekalų, viens už kitą skanesnių, bet po nedaug, vienok per 13 valgių gerokai prisivalgėm. Viskas buvo paruošta vien kiniškai, be jokių europietiškių ar amerikoniškių valgių. To restorano savininkas vienas kinietis, su kuriuo teko susipažinti, tai Wu Shia Ming Harve. Jo ūkis yra prie Curitiba, Paranos estade, siekias 3000 hektarų. Šen jis gabena į restoraną įvairiausius produktus, jei kam būtų įdomu pavalgyti kiniškų valgių, tai paduodu adresą: «Golden Dragon», Rua Iguatemi, 1191, S. Paulo. Kiniečių personalinės parapijos įkurtuvių proga restorano salėje 240 žmonių valgė kietiškus skanius pietus.

Jonas B užikus, S. J.

tuviškai giesmei. Ryt-poryt jie žavės mūsų publiką kokios šventės proga.

Laukė žiūriu vėl lyja. Tarpais tamsu, tarpais vėl bėga šviesos. O dabar jų vis daugiau, lygiai kaip mano širdy.

A. D. P.

ŽODŽIAI RETI, BET LIETUVIŠKI

LAIŠKUOTI — laikais augti: Jeigu javai tais mėnesiais tik laiškuoja, jų grūdai nebuspėja suaugti, subręsti.

LAIZDYTI — liepsnoti, deginti: Ugnis laizdo pro stogą, iš jo burnos išeit laizdanti ugnis.

LAKATUŽĖ — labai storas žmogus: Jis nuo lašinių ēdimo toks lakatūzė pasidarė.

LAKIONĖLĖ — kas lakioja: Kregždutėlė lakionėlė, ką girdėjai lakiodama?

LAKINTINIS — meilužis: Pas tą jaunamartę lakintinis vėl buvo užsukęs.

Valančiaus «Vaikų knygelė» — 17 pasakojimų vaikams, ir patys veikėjai yra vaikai,

Konkrečiais gyvenimo pavyzdžiais Valančius vienur čia moko vaikus Dievo, žmonių ir gyvulėlių meilės, klusnumo, teisingumo, gailingumo, kitur rodo blogo elgesio paveikslus, trečiur gražų samojį, o dar kitus pasinaudoja liaudies pasakom.

«Paaugusių žmonių knygelė» skirta suaugusiems pasimokyti. Čia Valančiaus moko saugotis įvairių išnaudotojų, pav. žydų, čigonų, vengrų, netikrų elgetų. Ragina valstiečius būti darbščius, mokyti amatų, šviestis, negirtauti.

Paguldyk mane kaip kūdikį, Užklojęs padange šviesia, Vidurdienio vėją pabudinki Osi pušų šakose.

Aš noriu miegoti, miegoti, Sapnuodamas tavo sapnus, Ir žemę, kaip juodą karolį, Ridinėti delnuos.

K. Bradūnas

ĮSIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pío Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Šv Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde. Tel. 51-4011

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams. Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų.

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatijos šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministeriui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania Ciudad de Paris 5836 Montevideo, Uruguay

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPOS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

VIENTELIŲ ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visada naudokite!

Rua Dine Bueno, 795 a 835 Telefonas: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 606 Tel. 81-6423.

Iždininkas p. JURGE GARŠKA. Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS

PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol.

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val.. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 mėsišios;

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val Casa Verde, 17,15 val;

Antrą:

Jačana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire. 10 val; Utinga 16 30 val.,

Trečią

Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

VISI I METINĖ ŠV. JUOZA
PO PARAPIJOS ŠVENTE ŠI
SEKMADIENI, kovo 24 dieną.

Iškilmės prasidės procesija prieš sumą. Jei nelis, procesija bus lauke. Lietuvai lyjant — bažnyčioje.

Po iškilmingos sumos pietūs jaunimo namuose.

Šventę rengia Švento Juo zapo Vyrų Brolija.

Sv. Kazimiero Parapija

«AUŠROS» CHORO repeticijos prasideda ši šeštadienį, kovo 23 d. 19 valandą. Reikia pasiruošti nebetolimoms Velykų šventėms ir Dainų dienai. Todėl visi choristai dar kartą prašomi ko uoliausiai dalyvauti repeticijose. Ir vėl prašome, raginame ko daugiau naujų narių įsijungti į chorą, ir buvusius senus choristus ir dar niekur nedaunavusį jaunimą. Juo didesnis choras, juo didingiau skamba dainos ir giesmės. Nepagailėkite poros valandų laiko per savaitę tam lietuviškos kultūros darbiui.

Jei kam repeticijas šeštadieniais lankyti nepatogu, galima bus susitarti dėl kito laiko. Tik ateikite, dalyvaukite Aušros chore.

Šv. Kazimiero parapija rengiasi šiemet iškilmingiau negu kitais metais švęsti Didžiosios Savaitės ir Velykų iškilmes,

iki Verbų gauti naujus įgerus vargonėlius,

ATSIGAIVINIMAS

Kaip pavargsta žmogaus kūnas, taip gali pavargti ir dvasia, prisilpti tikėjimas ir meilė. Lietuvoje žmonės buvo labai mėgiamos gavėnios metu parapijose ir gimnazijose pravečamos rekolekcijos. Per jas žmonės atsigauja dvasiškai, apvalo savo sielas nuo kasdienių dulkių, geriau prisirengia velykinei išpažinčiai ir tartum naujai atgimę šventė. Šventė.

Visi kazimieriečiai esate kviečiami pasinaudoti pirmosiomis savo parapijos rekolekcijomis, tomis dvasinėmis atotogomis! Praneškite savo kai myams bei juos pakvieskite!

«MŪSŲ LIETUVOS» PRENUMERATORIAI

Jonas Gružasuskas 20 dol.,
Jonas Bratkauskas 20 nkr. Po
15 nkr.: Marija azurkevi-
kevičienė, Kazys Rimkevi-
čius, Juozas Bendžius, M. Bla-
tušninkienė. Po 10 nkr.: Jo-
nas Jodelis, Elzbieta Vaičai-
tienė, Kun. Feliksas Jakubauskas, Ona Matelionis, V. Dankauskas, St. Pasausis, T. Perednis, L. Šlapelis.

Jurgis vaičiulionis 7 nkr.
Administracija visiems dėkoja.

LAIMINGOS KELIONĖS

Į Šiaurės Ameriką kovo 23 dieną išskrenda panelė Gražina Gudavičiūtė ir Aušros choro bosas Lionginas Gaigalas. Laimingos išvykstantiems kelionės.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clínica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576.

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

Nuoširdžiai sveikiname

VINČĄ BARTKŲ

jo 70 gimtadienio proga, linkėdami sveikatos
ir ilgų laimingų metų

Kubiliūnų ir Vidžiūnų šeimos

VINČĄ BARTKŲ

nuoširdžiausiai sveikiname sukakusį 70 metų amžiaus
ir linkime dar ilgų laimingų metų
geroje sveikatoje!

K. Meškauskai, Č. Jakiūnai ir
St. Vancevičiai

Prie visų P. VINCO BARTKAUS sveikintojų
su linkėjimais ir maldomis jungiasi ir

Tėvai Jėzuitai

TELEGRAMA

Sveikiname su naujos Šv. Kazimiero parapijos įkūrimu. Linkime daug pasisekimo.

Lietuvių Raudonojo Kryžiaus Komitetas

Rio de Janeiro

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDŲ TVARKA

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE

VERBŲ SEKMADIENI

17 val. Mišijų užbaigimas, Verbų šventinimas su procesija ir šv. Mišios. Mišiose bendra mišiose dalyvavusių šventaita Komunija.

DID. KETVIRTADIENI:

20 valandą šv. Mišios. (Ryte mišijų nebus).

DID. PENKTADIENI.

15 valandą Liturginės pamaldos. Bus galima priimti Šv. Komuniją.

19 valandą GRAUDŪS VERKSMAI.

DID. ŠEŠTADIENI:

Velykų vigilijos pamaldos 23 valandą. Ugnies, Velykų žvakės, Krikšto vandens šventinimas ir tt. Tą naktį šv. Mišiose priėmę Šv. Komuniją galės ją priimti antrą kartą Velykų dieną.

VELYKŲ SEKMADIENI:

Ryte šv. Mišijų Tėvų Jėzuitų koplyčioje nebus. Jos bus tik 17 valandą. Aušros choras giedos šv. Mišias.

Visos liturginės pamaldos bus ištisai lietuvių kalba. IŠPAŽINČIŲ KLAUSOMA kasdien visą valandą prieš pamaldų pradžia.

Dr. Victor Pedro Saulytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727

Clínica de adultos e crianças Fluor — RX —
Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),
Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,
Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,20

São Paulo
1968 kovo 10

L.S.B. Pirminiakui
p. Alexandre Bumblui

PROTESTUODAMAS prieš dabartinės Lietuvių Sąjungos Brazilijoje valdybos elgesį aukščiausiu São Paulo dvasiniu autoritetu, Jo Eminencijai Kardinalui Agneliui Rossi ir naująja lietuvių šv. Kazimiero parapija, pareiškiu, kaip pakol bus dabartinė valdyba nelaikau savęs Lietuvių Sąjungos Brazilijoje nariu.

Jorge Matelionis

LIETUVIŲ SAJUNGOS BRAZILIJOJE VALDYBAI PRANEŠIMAS

Maždaug prieš porą metų buvau buvau įteikęs prašymą priimti mane į Lietuvių Brazilijoje Sąjungą. Iki šio laiko nesulaukiau jokio atsakymo nei žodžiu, nei raštu. Dabar, dėl nepatrijotiško L. B. Sąjungos valdybos pasiūlymo su Jo Eminencija São Paulo kardinalu, viešai pareiškiu, kad atšaukiu savo prašymą istoti i Lietuvių Brazilijoj Sąjungą.

Kazimieras Rimkevičius

São Paulo
1968 m. kovo 12 d.

PAREIŠKIMAS LSB VALDYBAI

Virš poros metų užsitęsusi Sąjungos Valdybos žodinė kovą spaudoje ir byla teisme su tėvais jėzuitais labai kenkia lietuviškiems reikalams ir lietuviško požiūriu yra nepateisinama.

Paskutiniai LSB Valdybos mėginimai sukliudyti Jo Eminencijos Kardinalą Agnelo Rossi dalyvauti ir praveisti šv. Kazimiero parapijos įkurtoves Dr. Vinco Kudirkos rūmuose ne tik skaudžiai užgavo Jo Eminenciją, bet ir padarė gėdą kiekvienam lietuviui katalikui. Šiuomi viešai protestuoju prieš tokį LSB Valdybos elgesį ir išstoju iš Lietuvių Sąjungos Brazilijoj.

Simas Balvočius,

São Paulo,
1968 m. kovo 15 d.

LSB VALDYBAI

Viešai protestuoju prieš LSB Valdybos nekultūringą kovą su lietuvišiais tėvais jėzuitais ir prieš jos bandymus sukliudyti šv. Kazimiero Parapijos įkurimą lietuviškose Mookos patalpose. Todėl pareiškiu, jog nuo šios dienos nebelaikau savęs LSB nariu.

Vitalis Balvočius

São Paulo,
1968 m. kovo 15 d.